

LAURA RINGO

Alpha

EFTER KORT TIDS SYGDOM

Den lune sproglig øjnehøjde og de vigtige tematikker stækkes af forudsigeligheden i 'Efter kort tids sygdom'

Skrevet af [Amalie Falk Jensby](#) • 12. august 2025

I Laura Ringos nyudkomne værk *Efter kort tids sygdom* er den trediveårige Nelly ingen stor to-for-en-brillesælger. Hun vil faktisk bare gerne hjælpe folk med at se.

Derfor står hun op, kysser sin nitten år ældre kæreste, Troels, og ruller afsted fem dage om ugen i en helt almindelig bil, mod en helt almindelig by for at tilbringe helt almindelige 37 timer om ugen som optikerassistent i Praktik Optik på Falster. Her bruger hun tiden sammen med den altid bedrevidende og Italien-elskende kollega Anne-Grethe, den nyansatte, herlige fyr Ali (som dog forsøger at kysse Nelly til firmafesten) – og selvfølgelig en komplet uduelig chef, som Nelly foretrækker at stikke den velbenyttede hvide løgn om at skulle ordne ”kælder”, da Troels får konstateret tarmkræft.

Således afbrydes Nelly og Troels’ forholdsvist trivielle liv med gifler, slikskuffer og *Hammerslag* af et indkaldelsesbrev fra hospitalet. Uden at røbe nogen større plot-hemmelighed bliver Troels rask, fordi – hey – ”lort redder liv”.

Og ja, indsendte lorteprøver redder liv, og at helbrede kræft er vigtigt, og de følelsesmæssige og kropslige erfaringer for sygdomsramte og pårørende er relevante, også for litteraturen. Det er alt sammen godt, rigtigt og vigtigt, men desværre har de, efter min mening, sovset lidt rundt i det inde på redaktionen hos forlaget Alpha.

Resultatet er, at værkets fine kvaliteter – her især humor og lun sproglig øjenhøjde – er forsvundet i sin egen mængde. Helt enkelt: Et værk, der kunne være kort og virkelig godt, er blevet langt og medium-godt.

Denne kritik skal dog ikke hænge som et mørkt åg over værkets ellers humoristiske skildringer af forfærdelige chefer og coaches, så her kommer de.

Mød chefen Bent: Hvid mand i halvtredserne med et ildelugtende kontor, som hundser med andre, spiser kage i synsprøverummet og ånder sit personale i nakken ved dårlige salgstal. Ja, du husker ham nok fra introduktionen som den uduelige chef.

Han er såmænd bare en lidt gammel, ufarlig optiker (et skønt folkefærd), der af uransagelige årsager (arh, ikke helt uransagelige, han bøvler med lidt forskelligt på hjemmefronten ifølge Nelly) er en elendig og usympatisk chef.

Især når han mod slutningen hyrer Praktik Optiks faste og elendige coach, Doktor Preben, til at rette op på Nellys dalende salgstal. Hvortil Nelly spørger sig selv: ”Hvorfor har han sådan et nederen arbejde, som kun går ud på at få andre til at føle sig uduelige? Eller hvorfor bevæger han sig og taler som en, der har været på for mange ledelseskurser?”

Selvom Nellys kommentarer gennemgående er sjove og ærlige, er Bent og Doktor Preben nærmest en karikatur på chef-coach-parodien i sig selv, og jeg sidder efter 270 sider – hvor alle mine forventninger er blevet indfriet – tilbage med en følelse af at savne en overraskelse.

På trods af, at Nellys opsigelse efter ti år med manglende anerkendelse i Praktik Optik – gud ske tak og lov – kommer, så føles den også som en skemalagt selvfølge mod værkets afslutning. Det bliver derfor en tand for forudsigeligt, når både plot og karakterer opfører sig præcis, som man forventer .

Det samme er tilfældet med kapiteltitlerne. De lyder alle noget à la: ”Nogle trodser vejret. Andre har jubilæum”, ”Nogle går i bad. Andre går i panik” eller ”Nogle har diarré. Andre har oppet sig”. Deres

struktur er nok et forsøg på at gøre hverdagstrivialiteter og krisestemninger humoristiske.

Og ja, det virker – de er sjove, og jeg klukkede (en mærkelig lyd, men sandt) de første gange. Men efter 52 kapiteltitler blev det en anelse for ligeud ad landevejen. Nogle fungerer godt. Resten gør, at de mister deres effekt.

Kritikken til side, så er det tydeligt, at Ringo er opfindsom og skriver varmt, rart og godt. Hun er efterhånden en erfaren forfatter, der siden 2017 har udgivet forskellige ungdoms- og voksenromaner. Hun modtog i 2019 Blixenprisen for Papirbryllup i kategorien årets young adult-udgivelse og var samme år nomineret til Politikens Litteraturpris.

Hendes stærke humoristiske stemme finder også vej i denne roman, når tanker og usagte spørgsmål til Bent og Doktor Preben som: ”I siger ‘money makes the world go around’, men hvorfor siger I det altid på engelsk?” er skiftende, sjove og overraskende. Eller som når Nelly, til lægekontrol hos den socialt inkompetente Doktor Dut, tænker: ”Næste sommer bliver du måske bidt af en flåt og inficeret med en ond hjernebetændelse, og så orker du da heller ikke, hvis lægen begynder at tale om Marianne Jelveds borrelia, vel?”

Der er derudover passager, hvor jeg er blevet rørt af Ringos evne til inderligt at bevæge sig ind i de smertelige følelsesmæssige stadier af bekymring, frygt, sorg og kærlighed.

Som når hun i sit omsorgsfulde brev til Troels skriver: ”Men hvad nu, hvis du i virkeligheden gerne vil væk? Findes der så et tidspunkt og et

sted, hvor du kan sige det?” Tænk at holde så meget af nogen, at man i sidste ende ønsker, at de har et tidspunkt, et sted, et rum, hvor de kan sige det, de har brug for – selvom det potentielt kan gøre ondt. Det er måske vaskeægte kærlighed?

Vi har med *Efter kort tids sygdom* at gøre med et værk, hvor inderlige, rørende passager og humoristiske hverdagsobservationer simpelthen out-shiner sig selv.

12. august 2025

Kategorier: [Litteratur](#)

Skrevet af [Amalie Falk Jensby](#)

Hjemmesiden er lavet i samarbejde med [Hilsen IT](#)